Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

32 637 Bedrijfslevenbeleid

26 419 Toerisme en recreatie

Nr. 200 **BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 1 oktober 2015

Tijdens het algemeen overleg Ondernemen en gastvrijheidseconomie van 1 april jl. heb ik aan het lid Ziengs (VVD) toegezegd na overleg in te gaan op zijn vragen over de afschrijvingsmogelijkheden op onroerende zaken bij innovatieve recreatiebedrijven (Kamerstuk 32 637, nr. 182). Mede namens de Staatssecretaris van Financiën geef ik invulling aan deze toezegging.

Het lid Ziengs heeft als voorbeeld van onroerende zaken bij innovatieve recreatiebedrijven gewezen op het gebruik van blokhutten. Hij heeft aangegeven dat een blokhut na een bepaalde periode voor de ondernemer geen waarde meer heeft en – bij wijze van spreken – alleen nog kan dienen als brandhout. Het lid Ziengs vraagt zich, met het voorgaande in het achterhoofd, af waarom desondanks over deze blokhut niet volledig kan worden afgeschreven. Hij vindt dat er daarom een andere oplossing moet worden gevonden in de afschrijvingssystematiek, zodat er meer investeringsruimte komt om innovaties in de recreatiesector te ondersteunen.

Naar aanleiding van de vraag van het lid Ziengs heb ik de belangenvertegenwoordiging van de recreatieondernemers (RECRON) uitgenodigd deze situatie toe te lichten. In dat gesprek is aan de orde gekomen dat de recreatiesector van mening is dat het hen ontbreekt aan investeringsruimte, waardoor de innovatiekracht van de sector niet maximaal wordt benut. De RECRON gaf aan dat de benodigde extra investeringsruimte vooral via een betere toegang tot de kapitaalmarkt kan ontstaan. Daarnaast kan incidenteel investeringsruimte worden verkregen door het verruimen van de afschrijvingsmogelijkheden op bedrijfsmiddelen.

Hoewel de RECRON niet primair om het verruimen van de afschrijvingsmogelijkheden lijkt te vragen, zal ik naar aanleiding van mijn toezegging aan het lid Ziengs en, wederom mede namens de Staatssecretaris van Financiën, in deze brief achtereenvolgens ingaan op de afschrijving op onroerende zaken in het algemeen en op de afschrijving op onroerende

kst-32637-200
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2015

zaken van recreatieondernemingen in het bijzonder. Deze brief sluit ik vervolgens af met een conclusie.

I. Afschrijvingen (algemeen)

Door af te schrijven op bedrijfsmiddelen (waaronder onroerende zaken) ontstaat tijdelijk meer liquiditeit voor de onderneming. De jaarlijkse afschrijving komt namelijk tot uitdrukking in een lagere fiscale winstberekening. Hierdoor wordt er, kort gezegd, in het jaar van afschrijving minder belasting betaald dan wanneer er niet zou worden afgeschreven.

Fiscale Afschrijvingsbeperkingen

Met ingang van 2007 is de fiscale afschrijving op onroerende zaken beperkt. De reden hiervoor was dat in veel gevallen fiscaal een hogere afschrijvingslast kon worden genomen dan overeenkwam met de werkelijke waardedaling van het gebouw tijdens zijn gebruiksduur. Als gevolg van deze afschrijvingsbeperking mag een ondernemer op onroerende zaken in eigen gebruik afschrijven tot 50% van de WOZ-waarde, terwijl hij op aan derden verhuurde onroerende zaken slechts tot de WOZ-waarde mag afschrijven. Destijds is over deze afschrijvingsbeperking ook met de RECRON overleg gevoerd, waarbij de Tweede Kamer over de uitkomsten hiervan bij brief is geïnformeerd.[1]

II. Afschrijvingen op (on)roerende zaken van recreatieondernemingen

De afschrijvingsmogelijkheden ten aanzien van recreatieondernemingen waaraan het lid Ziengs refereert, bijvoorbeeld op blokhutten, caravans of vakantiehuisjes, kent begrenzingen, afhankelijk van de feiten en omstandigheden. Aan de hand van deze feiten en omstandigheden wordt beoordeeld tot welk niveau mag worden afgeschreven. Indien een belastingplichtige hier niet goed uitkomt, is het uiteraard mogelijk om hierover in overleg te treden met de inspecteur.

Hierna worden de twee mogelijkheden van afschrijving uitgewerkt ten aanzien van de hiervoor genoemde blokhutten, caravans en vakantiehuisjes, waarbij aangesloten wordt bij het de al dan niet opgelegde WOZ-beschikking op het object.

1. Object is niet opgenomen in een WOZ-beschikking: afschrijven tot restwaarde

Indien een blokhut of een caravan als roerende zaak wordt aangemerkt, wordt hiervoor geen WOZ-beschikking opgelegd. Dit zal echter sterk afhangen van de feiten en omstandigheden. Indien er sprake is van een roerende zaak, dan is het mogelijk om gedurende de levensduur af te schrijven tot de restwaarde. Er moet dan wel aan de overige eisen van de wet worden voldaan. Als bijvoorbeeld de levensduur van zo'n object slechts 10 jaar is, zijn er in dit geval geen beperkingen om gedurende die termijn af te schrijven naar de restwaarde.

2. Object is opgenomen in een WOZ-beschikking: afschrijven tot WOZ-waarde

In het geval dat blokhutten, caravans of vakantiehuisjes onderdeel zijn van een recreatiepark èn de grondeigenaar van het park is tevens eigenaar van de genoemde objecten, geldt in de regel voor het recreatiepark

[1] Kamerstuk 30 572, nr. 11.

inclusief objecten één WOZ-waarde. Een «individuele» fiscale behandeling van de objecten is mogelijk, doordat het aan de WOZ-beschikking ten grondslag liggend taxatieverslag per object een specificatie is opgenomen. Per bedrijfsmiddel (een gebouw met grond en aanhorigheden) kan aldus apart worden afgeschreven.[2] Dit geldt uiteraard ook indien er een zelfstandige WOZ-beschikking is voor de voornoemde objecten. Nu deze objecten aan derden worden verhuurd, is afschrijving mogelijk tot de voor dat object vaststaande WOZ-waarde.

Voor de volledigheid merk ik op dat ook voor ieder hiervoor genoemd object geldt, dat als deze buiten gebruik wordt gesteld dan wel wordt gesloopt, de resterende boekwaarde (omdat veelal nog niet volledig is afgeschreven) ten laste van het resultaat kan worden gebracht.

De gehele waardevermindering van de door het lid Ziengs genoemde blokhut komt dus wel degelijk op enig moment in zijn geheel ten laste van het resultaat. Allereerst door de afschrijving volgens de hiervoor genoemde systematiek of anders bij buitengebruikstelling of sloop. Dit laatste zal zich veelal na een periode van 10 jaar voordoen, gelet op de levensduur van het genoemde object. Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat een apart afschrijvingsregime zal leiden tot meer ongelijkheid (bijvoorbeeld in vergelijking met vakantiewoningen en hotels) en mogelijk tot staatssteun. Daarenboven verhoogt een dergelijk systeem de complexiteit, hetgeen niet past in het streven naar vereenvoudiging.

III. Conclusie

Ik heb met de Staatssecretaris van Financiën conform het verzoek van het lid Ziengs de huidige afschrijvingsregels voor onroerende zaken nader bezien. Er zijn op dit punt bij de Belastingdienst geen overige signalen bekend dat de huidige toepassing van de bedoelde afschrijvingsregels binnen de recreatiesector tot veel vraagstukken leidt. Het kabinet ziet derhalve geen aanleiding voor het invoeren van een apart (versneld) afschrijvingsregime voor blokhutten of andere tijdelijke gebouwen binnen de recreatiesector.

Tot slot zijn in het gesprek met RECRON ook mogelijkheden voor ondernemers besproken om binnen het reguliere financieringsinstrumentarium investeringsruimte te creëren. Voor een overzicht van die regelingen verwijs ik naar de website van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.nl) (http://www.rvo.nl/financiering-voor-ondernemers) of het Ondernemersplein (http://www.ondernemersplein.nl/ondernemen/geldzaken/hoe-komt-u-aan-geld/). Ook de Kamer van Koophandel (www.kvk.nl) speelt een rol bij het verspreiden van informatie over dit onderwerp. Daarnaast organiseren deze organisaties voorlichtingsactiviteiten over onderwerpen als financiering van bedrijfsactiviteiten. Het kabinet vertrouwt erop dat deze faciliteiten voldoende mogelijkheden bieden om knelpunten in de ondernemingsfinanciering op te lossen.

De Minister van Economische Zaken,
H.G.J. Kamp

[2] Besluit DGB 8 maart 2010, DGB 2010/1188M, onderdeel 8, sub b.